

ការតាមដានសុវិវឌ្ឍន៍កម្មសារសម្រាប់កុមារដោយគុណឯកសារគ្រប់គ្រាន់

សេចក្តីសង្ខេបអំពីវិវេក

នៅក្នុងបរិបទមួយចំនួន ជាពិសេសក្នុងករណីដែលមានមណ្ឌលថែទាំកុមារគ្មានការចុះបញ្ជីក្នុងចំនួនច្រើន ឬ ការធ្វើនិយ័តកម្ម និងការឃ្នាំមើលមានភាពទន់ខ្សោយ នាំឱ្យការយកកុមារទៅទុកដាក់ក្នុងមណ្ឌលថែទាំអាចមានភាព “មិនប្រក្រតី”។ ដំណើរការសម្របអាចមិនត្រូវបានគេអនុវត្តតាម ហើយសំណុំឯកសាររបស់កុមារ អាចមិនមានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ ឬ ព័ត៌មានដែលស្មុគស្មាញពីអត្តសញ្ញាណរបស់កុមារ ឬ អត្តសញ្ញាណ និងកន្លែងរស់នៅរបស់គ្រួសារពួកគេ។ ក្នុងស្ថានភាពនេះ វាអាចជួបប្រទះស្ថានភាពដែលឈ្មោះ និង អត្តសញ្ញាណរបស់កុមារត្រូវបានប្រធានមណ្ឌលកុមារកំព្រា ឬ អ្នកជ្រើសរើសកុមារឱ្យទៅរស់នៅក្នុងមណ្ឌលកុមារកំព្រា ធ្វើការផ្លាស់ប្តូរដោយចេតនា។ មូលហេតុទូទៅរួមមានដូចជាគ្មានសំបុត្រកំណើត ជំនឿសាសនា ឬ មូលហេតុទុច្ចរិតដូចជាការជួញដូរ កុមារ និងការកេងប្រវ័ញ្ចកុមារ។ ក្នុងករណីដែល ការចូលទៅរស់នៅក្នុងមណ្ឌលមានភាពមិនប្រក្រតី និងខ្វះការចងក្រងឯកសារ ឬ ការចងក្រងឯកសារមិនមាន

លក្ខណៈគួរឱ្យជឿជាក់បាន កិច្ចខិតខំស្វែងរកគ្រួសារនឹងកាន់តែមានភាពស្មុគស្មាញ។ នៅក្នុងវិវេកនេះ ឪពុក និង ម៉ែ ម៉ាលីន ពិភាក្សាអំពីបទពិសោធន៍របស់ពួកគេក្នុងការតាមដានស្វែងរកគ្រួសារ ក្នុងលក្ខណៈជាផ្នែកមួយនៃកិច្ចខំធ្វើសមាហរណកម្ម ក្នុងបរិបទនៃមណ្ឌលកុមារកំព្រាដែលគ្មានការចុះបញ្ជី ដែលសំណុំឯកសាររបស់កុមារមានការបាត់ព័ត៌មាន ឬ មានព័ត៌មានដែលមិនស្មុគស្មាញ។ ឪពុក និង ម៉ាលីន ចែករំលែកអំពីការរៀនសូត្រសំខាន់ៗរបស់ពួកគេ ទាក់ទងនឹងរបៀបកំណត់ថាតើព័ត៌មានណាខ្លះនៅក្នុងសំណុំឯកសាររបស់កុមារដែលអាចជាពិត និងមិនពិត របៀបធ្វើការតាមដានស្វែងរកនៅពេលដែលមិនស្គាល់ឈ្មោះពិតរបស់ឪពុកម្តាយ តើព័ត៌មានអ្វីខ្លះដែលផ្តល់នូវតម្រូវឱ្យជឿជាក់បានបំផុត និង របៀបបង្កលក្ខណៈឱ្យមានការចូលរួមពីអ្នកពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ដើម្បីស្វែងរកប្រភពព័ត៌មាន និងតាមដានរកតម្រូវព័ត៌មានបន្ថែម។

ចំណុចពិភាក្សា៖

ហានិភ័យចំពោះកុមារ

នៅក្នុងវិវេកនេះ ឪពុក បានលើកឡើងអំពីបញ្ហាហានិភ័យចំពោះកុមារទាក់ទងនឹងការធ្វើសមាហរណកម្ម ក្នុងករណីមិនស្គាល់អត្តសញ្ញាណរបស់កុមារ ឬ អត្តសញ្ញាណរបស់ឪពុកម្តាយកុមារ។ ក្នុងពេលតាមដានស្វែងរក NSO បានរកឃើញសញ្ញានៃការជួញដូររួមទាំងសំបុត្រកំណើតក្លែងក្លាយ ហើយ ឪពុក បានពិភាក្សាអំពីហានិភ័យចំពោះកុមារ រួមទាំងហានិភ័យក្នុងការធ្វើឱ្យផ្តើមដល់អ្នកស្វែងរកកុមារ ដែលអ្នកទាំងនោះអាចព្យាយាមកាត់សង្វាក់ដំណើរការនេះ ឬ ទាមទារកុមារមកវិញ និង បន្តកេងប្រវ័ញ្ចទៅលើកុមារបន្ថែមទៀត។ គាត់បានពិភាក្សាអំពីរបៀបដែលបុគ្គលិកសង្គមកិច្ចរបស់ NSO អាចពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ទៅលើអត្តសញ្ញាណរបស់ឪពុក ម្តាយ រាប់បញ្ចូលតាមរយៈការពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ព័ត៌មាន ដែលមានប្រភពពីកំណត់ហេតុឯកសារ និងសក្ខីកម្មរបស់អ្នកជិតខាង និងមេដឹកនាំសហគមន៍។

នៅក្នុងបរិបទរបស់អ្នក៖

- ① តើមានហានិភ័យអ្វីខ្លះចំពោះកុមារដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការតាមដានស្វែងរកគ្រួសារ និងការបង្រួបបង្រួមគ្រួសារ?
- ② តើកិច្ចការពារកុមារ និងកិច្ចការពារសុវត្ថិភាព មានរូបភាពដូចម្តេច នៅក្នុងបរិបទនៃការតាមដានស្វែងរកគ្រួសារ និងការបង្រួបបង្រួមគ្រួសារទាក់ទងនឹងហានិភ័យទាំងនេះ? តើចំណុចនេះផ្តល់នូវ មូលដ្ឋានព័ត៌មាន ឬ ជះឥទ្ធិពលទៅលើយុទ្ធ សាស្ត្រ ឬ អភិក្រមរបស់អ្នក ដោយរបៀបណា?
- ③ តើមានមធ្យោបាយផ្ទៀងផ្ទាត់អ្វីខ្លះដែលមានស្រាប់ និង តើអ្នកអាចធានាបានយ៉ាងដូចម្តេចថាព័ត៌មានត្រូវបានពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ និងផ្តល់សុវត្ថិភាព មុនពេលធ្វើការបង្រួបបង្រួមគ្រួសារ?
- ④ តើមានការប្រែប្រួលអ្វីខ្លះ (ប្រសិនបើមាន)ចំពោះដំណើរការស្វែងរក និងបង្រួបបង្រួមគ្រួសារ ដែលអ្នកគិតថាគួរត្រូវបានធ្វើឡើង បើយោងតាមកិច្ចពិភាក្សារបស់អ្នក និង ការរៀនសូត្រដែលបានចែករំលែកនៅក្នុងវិវេកនេះ?

ចំណុចពិភាក្សា៖

ប្រភពព័ត៌មានសំខាន់ៗ

នៅក្នុងវីដេអូនេះ នឿត រាយនាមអំពីប្រភពព័ត៌មានសំខាន់ៗ ដែលរួមមានឯកសារមួយចំនួនដូចជា សំបុត្រកំណើត ឬ សំណុំឯកសាររបស់កុមារ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន សមាជិកសហគមន៍ អង្គការដទៃទៀត ម្ចាស់ជំនួយ អ្នកស្វែងរកកុមារ និង កុមារខ្លួនឯងផ្ទាល់។ គាត់បានពន្យល់ថា ប្រភពផ្សេងៗគ្នាមានលទ្ធភាពទទួលបានប្រភេទព័ត៌មានផ្សេងៗគ្នា ដូច្នេះវាមានសារៈប្រយោជន៍ដោយសារហេតុផលផ្សេងៗគ្នា។ ម៉ាលីន ពន្យល់ថា ព័ត៌មានដែលអ្នកត្រូវការដើម្បីតាមដានស្វែងរកក្រសួងមួយ មិនទំនងថានឹងទទួលបានពីប្រភពតែមួយនោះទេ។ វាគឺជាដំណើរការនៃការច្របាច់បញ្ចូលគ្នានូវបំណែកព័ត៌មានតូចៗពីប្រភពជាច្រើន រហូតឈានដល់ចំណុចមួយដែលវានាំឱ្យអ្នកអាចស្វែងរកក្រសួងឃើញ។ ដូច្នេះ អ្នកត្រូវបោះសំណាញ់ឱ្យបានទូលំទូលាយ និង ពិនិត្យទៅក្នុងបណ្តាញរបស់អ្នកជាជាងការដែលពឹងផ្អែកទៅលើដំណើរការកំណត់អត្តសញ្ញាណជាផ្លូវការ តែម្យ៉ាងដូចជាសំបុត្រកំណើត។

នៅក្នុងបរិបទរបស់អ្នក៖

- ❓ តើនរណាខ្លះជាអ្នករក្សាទុកនូវព័ត៌មាន និង តើពួកគេអាចមានប្រភេទព័ត៌មានអ្វីខ្លះទាក់ទងនឹងកុមារ និងក្រសួងរបស់កុមារសម្រាប់គោលបំណងស្វែងរកក្រសួង?
- ❓ តើមានបណ្តាញផ្លូវការ និងមិនផ្លូវការអ្វីខ្លះ ដែលអ្នកអាចទទួលបានដើម្បីរកព័ត៌មាន និងតាមដានស្វែងរកក្រសួង?
- ❓ តើអ្នករំពឹងថានឹងជួបប្រទះឧបសគ្គ និងបញ្ហាប្រឈមអ្វីខ្លះ និង តើអ្នកអាចប្រើប្រាស់យុទ្ធសាស្ត្រអ្វីខ្លះដើម្បីជំនះឧបសគ្គទាំងនេះ?

ករណីសិក្សា

តុលា គឺជាកុមារអាយុ១០ឆ្នាំ ដែលបានដឹងពីឪពុកម្តាយនៅក្នុងមណ្ឌលថែទាំ កុមារ។ តុលាមិនបានចាំអំពីជីវិតរបស់គាត់មុនពេលមករស់នៅក្នុងមណ្ឌលឡើយ និង ធ្លាប់ត្រូវបានប្រធានមណ្ឌលពីមុនប្រាប់ឱ្យដឹងថាគាត់គ្មានសាច់ញាតិក្រសួងដែលនៅរស់ទេ។ សំណុំឯកសាររបស់គាត់មានព័ត៌មានតិចតួចណាស់។ គេមិនបានបំពេញទម្រង់ចូលរស់នៅក្នុងមណ្ឌល ឬ ទម្រង់ស្តីពីប្រវត្តិរបស់កុមារឡើយ ហើយឯកសារតែមួយគត់នៅក្នុងសំណុំឯកសារ គឺជាក្រដាសលៀងមួយសន្លឹកពីមន្ទីរពេទ្យ ដែលបានកត់ត្រាអំពីកំណើតរបស់គាត់។ ក្រដាសលៀងនោះមានសរសេររៀបរាប់អំពីឈ្មោះ ឪពុកម្តាយ និងឈ្មោះឃុំកំណើតរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែមិនបានបញ្ជាក់អំពីឈ្មោះពិតរបស់តុលា និង អាសយដ្ឋានពីមុនរបស់ឪពុកម្តាយតុលាឡើយ។ តាមរយៈការប្រើប្រាស់ព័ត៌មាននៅលើក្រដាសពីមន្ទីរពេទ្យ បុគ្គលិកសង្គមកិច្ចបានទាក់ទងមេឃុំ និងបានធ្វើការសាកសួរអំពីឪពុកម្តាយរបស់តុលា។ មេឃុំ មិនស្គាល់ ឬ មិនមានកំណត់ហេតុអំពីពួកគេឡើយ។ បុគ្គលិកសង្គមកិច្ចបានពន្យល់អំពីស្ថានភាពរបស់តុលា និងក្រោយមកមេឃុំក៏បានយល់ព្រមដើរសាកសួរដើម្បីស្វែងរកថាតើមាននរណាស្គាល់ឪពុកម្តាយរបស់តុលា ដែរឬទេ។ មួយសប្តាហ៍ក្រោយមក ពុំមានវឌ្ឍនភាពអ្វីឡើយ។ បុគ្គលិកសង្គមកិច្ចបានសូមឱ្យមេឃុំបន្តធ្វើការសាកសួរ។ បុគ្គលិកសង្គមកិច្ចបានយល់ព្រមចេញផ្ទៃម្តងខ្លះ ដើម្បីជូនមេឃុំធ្វើដំណើរពីផ្ទះមួយទៅផ្ទះមួយដើម្បីសាកសួររកអ្នកស្គាល់ឪពុក ម្តាយរបស់តុលា និង តុលា។ ពួកគេបានរក

ឃើញក្រសួងមួយដែលស្គាល់ឪពុកម្តាយតុលា និង បានប្រាប់ឱ្យដឹងថាឪពុកម្តាយរបស់តុលាបានប្តូរទីលំនៅទៅរស់នៅខេត្តផ្សេងជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ។ មេឃុំមិនសូមឱ្យពួកគេព្យាយាមទាក់ទងទៅក្រសួងរបស់តុលា ប៉ុន្តែវាមិនងាយស្រួលឡើយ អាស្រ័យដោយ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក ពួកគេបានប្តូរទីលំនៅជាច្រើនដង។ មួយរយៈពេលក្រោយមក បុគ្គលិកសង្គមកិច្ចបានទទួល ការហៅទូរស័ព្ទមួយពីស្រ្តីម្នាក់ដែលបានអះអាងថាជាម្តាយរបស់តុលា។ គាត់បានទទួលព័ត៌មានទំនាក់ទំនងរបស់បុគ្គលិកសង្គមកិច្ចពីមេឃុំ ដែលបានប្រាប់គាត់ថាមានអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលមួយនៅភ្នំពេញ កំពុងស្វែងរកគាត់។ ស្រ្តីម្នាក់នោះបានប្រាប់ដំណើររឿង អំពីរបៀបដែលគាត់បានយកកូនប្រុសរបស់គាត់ទៅដាក់នៅមណ្ឌលកុមារកំព្រា ក្នុងខេត្តមួយ នៅពេលដែលកូនរបស់គាត់នៅតូច អាស្រ័យដោយប្តូររបស់គាត់ (ដែលបម្រើក្នុងជួរកងទ័ព) ត្រូវបានបញ្ជូនទៅព្រំដែនក្នុងពេលមានជម្លោះជាមួយប្រទេសថៃ ហើយគាត់មិនមានមធ្យោបាយអ្វីដើម្បីថែទាំកូនរបស់គាត់។ នៅពេលដែលប្តីរបស់គាត់ត្រឡប់មកវិញ គាត់ក៏បានវិលត្រឡប់ទៅរកកូនរបស់គាត់ ប៉ុន្តែ មណ្ឌលកុមារកំព្រានោះបានបិទ ហើយកូនរបស់គាត់ក៏បាត់។ គ្មាននរណាម្នាក់ដឹងអំពីកន្លែងរស់នៅពិតប្រាកដរបស់កូនគាត់ទេ ប៉ុន្តែមានគេប្រាប់ថាក្មេងៗត្រូវបានគេយកទៅទុកដាក់នៅឯមណ្ឌលកុមារកំព្រាក្នុងរាជធានីភ្នំពេញ។ ឪពុកម្តាយរបស់តុលាបានធ្វើការស្វែងរកអស់រយៈពេលជាច្រើនខែ ដោយបានស្នើសុំបញ្ជីឈ្មោះមណ្ឌលកុមារកំព្រាទាំងអស់

ក្នុងរាជធានី និង បានទាក់ទងមណ្ឌលកុមារកំព្រាម្តងមួយៗ។ មណ្ឌល NSO មិនបានចុះបញ្ជីជាមួយក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និង យុវនីតិសម្បទា (ក្រសួង សអយ) ដែលជាស្ថាប័នឃ្លាំមើលទៅលើមណ្ឌលថែទាំកុមារក្នុងប្រទេសកម្ពុជាឡើយ ដូច្នេះ មណ្ឌលនេះពុំមានឈ្មោះនៅក្នុងបញ្ជីវាយនាមផ្លូវការណាមួយឡើយ។ ឪពុកម្តាយរបស់តុលាបានរៀបចំធ្វើដំណើរទៅភ្នំពេញ ដើម្បីជួបជាមួយ បុគ្គលិកសង្គមកិច្ច និង តុលា។ បុគ្គលិកសង្គមកិច្ចបានចុះទៅមើលសហគមន៍របស់ ឪពុកម្តាយតុលា ដើម្បីធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណ និងផ្ទៀងផ្ទាត់សាច់រឿងរបស់ពួកគេ។ ពួកគេអាចពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ក្រដាសពណ៌លឿង ដែលពួកគេមាននៅក្នុងសំណុំ ឯកសាររបស់តុលា ជាមួយកំណត់ហេតុ របស់ឪពុកម្តាយតុលា និងផ្លូវផ្តងឯកសារ នេះទៅនឹងឯកសារអត្តសញ្ញាណដទៃទៀតរបស់ពួកគេ ដូចជាអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ និងសៀវភៅគ្រួសាររបស់ពួកគេ។ ឪពុកម្តាយរបស់តុលាក៏បានបង្ហាញរូបថត

របស់តុលាកាលនៅក្នុង ដែលអាចយកមកផ្ទៀងផ្ទាត់ទៅនឹងរូបថតដែលម្ចាស់ជំនួយ NSO បាន ផ្តល់ឱ្យបុគ្គលិកសង្គមកិច្ច កាលតុលានៅក្នុង និងត្រូវបានយកមក ទុកដាក់នៅក្នុងមណ្ឌលកុមារកំព្រាដំបូង។ បុគ្គលិកសង្គមកិច្ចក៏អាច ពិនិត្យទៅ លើដំណើររឿងរបស់ម្តាយតុលា តាមរយៈការកំណត់រកមណ្ឌលកុមារកំព្រា ដែល តុលាត្រូវបានគេយកទៅទុកដាក់ដំបូង និង បានរកឃើញថាប្រធានមណ្ឌលកុមារ កំព្រាបានស្លាប់បាត់ទៅហើយ ដោយកុមារទាំងអស់ត្រូវបានបញ្ជូនទៅ រស់នៅមណ្ឌលកុមារកំព្រាដទៃទៀត។ ពេលនោះ អ្នកស្វែងរកកុមារម្នាក់ បាននាំតុលាទៅមណ្ឌល NSO។

ក្រោយបញ្ចប់ការផ្ទៀងផ្ទាត់រួចរាល់ ដំណើរការតភ្ជាប់គ្រួសារឡើងវិញក៏បានចាប់ផ្តើម និង បន្តិចក្រោយមក តុលាត្រូវបានបង្រួបបង្រួមជាមួយគ្រួសាររបស់គាត់វិញ។